

udlandet. For at undgå dobbeltbeskatning i sådanne tilfælde har Danmark med en række lande indgået aftaler til undgåelse af dobbeltbeskatning. Endvidere er det generelt bestemt i ligningslovens § 33, at skat, der er betalt til fremmed stat og opkrævet af indkomst fra kilder dér, kan fradrages i de danske indkomstskatter. Fradraget kan dog ikke overstige den del af de danske skatter, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst.

I de tilfælde, hvor dobbeltbeskatningen ophæves efter reglerne i en dobbeltbeskatningsaftale, kan metoden enten være „creditmetoden“ eller „exemption-metoden“. Den førstnævnte metode svarer til ligningslovens § 33. Den sidstnævnte metode medfører, at den udenlandske indkomst holdes uden for det beløb, der beskattes i Danmark, men kun bliver taget i betragtning ved beregningen af den procent-sats, skatteyderens øvrige indtægter beskattes med.

Ligningsrådet har fastsat et standardfradrag for merudgifter i forbindelse med lønarbejde i udlandet. Dette standardfradrag ydes ved et procentfradrag på 10 pct. ved lønarbejde i Vesteuropa og ellers 25 pct. af pengelønnen, dog højst af en pengeløn på 200.000 kr. og ved særlige regler vedrørende kost, logi m. v. Såfremt det dokumenteres, at merudgifterne har været større, kan de faktiske udgifter fradrages. (Meddelelser fra statens ligningsdirektorat og ligningsrådet 1975, s. 190).

Danske lønmodtagere, der udstationeres til arbejde i udlandet, bevarer ofte deres bopæl i Danmark, og de er derfor fuldt skattepligtige her til landet (kildeskattelovens § 1, nr. 1). Der foreligger endvidere en række tilfælde, hvor udstationerede lønmodtagere vel har opgivet deres bopæl i Danmark, men hvor skattepligten desuagtet fortsætter i 4 år efter bopælsopgivelsen, fordi de ikke i det fremmede land bliver beskattet „efter reglerne for derboende personer“ (kildeskattelovens § 1, nr. 2). I alle disse tilfælde må de danske arbejdsgivere afpasse lønnen efter det danske beskatningsniveau. Lønmodtagere fra andre europæiske lande beskattes under ophold i udlandet i mange tilfælde ikke i deres hjemland af lønindkomster erhvervet for arbejde uden for deres hjemland. I disse tilfælde behøver arbejdsgivere kun at kalkulere med arbejdslandets skattniveau, som normalt vil ligge lavere, og derved bliver de danske eksportvirksomheder stillet ringere i den internationale konkurrence.

Da det på grund af beskæftigelsesmulighederne og mulighederne for at udvide eksporten er af betydning, at danske virksomheder i vidt omfang kan deltage i projekter i udlandet og i denne forbindelse kan beskæftige dansk arbejdskraft, foreslås det, at

udenlandsk lønindkomst i et vist omfang fritages for beskatning.

Der findes ikke statistiske oplysninger om, hvor mange lønmodtagere der vil være omfattet af reglen. Rent skønsmæssigt kan provenutabet for stat og kommune anslås til et beløb på omkring 40 mill. kr. årlig.

Forslaget vil ikke medføre administrative konsekvenser. I et vist omfang vil det dog være nødvendigt at ændre forskudsregistreringen for 1976 for de personer, der er omfattet af reglen.

I et bilag er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med gældende lov.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Ad § 1, nr. 1.

Efter de gældende regler gives der som omtalt ovenfor et fradrag i de danske skatter for skatter, der er betalt i udlandet. Ifølge den foreslåede regel skal dette fradrag ikke gives i de tilfælde, hvor udenlandsk lønindkomst fritages for beskatning her i landet i henhold til § 1, nr. 2. Erhverves der foruden udenlandsk lønindkomst anden udenlandsk indkomst, kan der blive tale om at lempe beskatningen både efter § 1, nr. 2 og ligningslovens § 33. Det forudsættes, at læmpelse i begge tilfælde beregnes med udgangspunkt i den skattepligtige indkomst og den dertil svarende samlede danske skat.

Ad § 1, nr. 2.

Den foreslåede regel skal ifølge stk. 1 omfatte personer, der er fuldt skattepligtige, og gælder kun for lønindkomst ved personligt arbejde i tjenesteforhold i forbindelse med ophold uden for Danmark, Færøerne og Grønland i mindst ét år. En lignende regel findes i Sverige og Finland. Forslaget svarer i øvrigt til den regel, der gælder i international skatteret, hvorefter lønindkomst ved personligt arbejde normalt beskattes i det land, hvor arbejdet er udført, og ikke i arbejdstagerens hjemland.

Lønindkomst ved personligt arbejde i tjenesteforhold i udlandet omfatter i overensstemmelse med hidtidig praksis den kontante løn inkl. tantieme, gratiale og godskrivning på konto m. v. med tillæg af eventuelle i anledning af udlandsarbejdet modtagne løntillæg og den i forbindelse med udlandsarbejdet optjente feriegodtgørelse, i det omfang denne efter almindelige regler medregnes i den skattepligtige indkomst i indkomståret. Lønindkomsten omfatter herudover værdien af skattepligtige naturalydelse i forbindelse med udførelsen af det pågældende arbejde i udlandet som f. eks. fri kørsel, telefon, beklædning m. v. Det er uden betydning om